

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2233/2025
28.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Петровић, адвокат из ..., против туженог „Нафтна индустрија Србије“ а.д. Нови Сад, чији је пуномоћник Бранислав Грујић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 242/25 од 29.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 242/25 од 29.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 242/25 од 29.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 493/23 од 24.09.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу по основу изгубљене зараде за период од 13.12.2013. године када је тужиоцу престао радни однос до 01.04.2016. године исплати појединачно опредељене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, по основу јубиларне награде 191.905,50 динара са законском затезном каматом од 30.09.2012. године и по основу отпремнине због престанка радног односа због остављања права на пензију 593.880,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на износ главнице на име изгубљене зараде из става првог изреке пресуде уплати дорпиносе за социјално осигурање и то доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Фонду за пензијско и инвалидско осигурање Филијала Београд, доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и дорпиносе за случај незапослености Националној служби. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да на име главнице на име јубиларне награде и отпремнине из става првог пресуде уплати доприносе за социјално осигурање и то доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Фонду за пензијско и инвалидско осигурање Филијала Београд, доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и дорпиносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање. Ставом четвртим

изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ јубиларне награде од 191.905,50 динара почев од 27.08.2012. године закључно са 29.09.2012. године. Ставом петим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 152.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом шестим изреке ослобођен је тужилац за плаћање судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 242/25 од 29.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и петом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом је накнада штете тужиоцу због незаконитог отказа у висини изгубљене зараде са припадајућим доприносима, исплата јубиларне награде и исплата отпремнине због одласка у пензију. Образложења нижестепених одлука о усвајању тужбеног захтева не одступају од постојеће судске праксе и владајућих правних схватања у тумачењу и примени материјалног права – Закона о раду као релевантног за пресуђење ове правне ствари а по питању заштите права запослених из радног односа, док су указивање ревизије на битну повреду одредба парничног поступка из члана 374 став 1 тачка 12 ЗПП и оспоравање утврђеног чињеничног стања, без утицаја јер нису законски разлог за оцену изузетне дозвољености ревизије.

Како код наведеног не постоји потреба за размотром правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити новог тумачења права, Врховни суд је донео одлуку као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима, дозвољеност ревизије цени се у смислу члана 403. став 3. истог закона, којим је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 31.10.2023. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 1.785.250,20 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић